

Bijbelstudie Scherpenzeel de brief van Paulus aan de Kolossenzen deel 5

De brief aan de Kolossenzen is van zeer groot belang. Het evangelie dat Paulus verkondigde gaat in zekere zin uit boven dat wat de twaalf apostelen verkondigde. Het omvat de waarheid in de Heer Jezus nu Hij is verhoogd. Paulus verkondigt dat wat God heeft gedaan in Hem naar de heerlijkheid van zijn genade, terwijl de twaalf de nadruk leggen op vergeving en rechtvaardiging op grond van Zijn opstanding. Paulus verkondigt daarbij nieuwe zegeningen op grond van dat wat Christus gedaan heeft. Het is een hemelse, volmaakte positie waartoe wij zijn geroepen. Het is van het grootste belang te leven volgens deze hemelse positie (Ef.4:1). Er mag dan ook geen *enkele* menselijke gedachte worden toegevoegd aan dat wat we hebben in de verheerlijkte Heer Jezus als onze Bron. Hij alleen is de bron van kracht en groei (Ef.4:15-16; Kol.2:6-7). Mensen hebben vanaf het begin van het christendom 'gebouwd' aan het huis van God op aarde (zie 1Ko3:10-15). Allerlei menselijke wijsheid, ideeën, gedachten, filosofie en godsdienst werden in de loop van de eeuwen op het fundament gebouwd. Paulus waarschuwt ons in deze brief dat wij al deze zaken naast ons neer moeten leggen en alleen geworteld en opgebouwd moeten worden in Hem. We zijn namelijk voleindigd, tot volheid en volmaaktheid gebracht in Hem (vs10). Paulus maakt duidelijk dat alles wat de mens invoert om 'naast Christus' te gebruiken als bron, te allen tijde slecht is. Alleen in Christus zijn de goede zaken te vinden, de 'schatten van de wijsheid en kennis' (Kol.2:3).

Vers 11

In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis, niet met handen verricht, in het uittrekken van het lichaam van het vlees, in de besnijdenis van Christus,

'In Hem'. Nadat Paulus eerst de heerlijkheden van Zijn persoon in hoofdstuk 1 heeft belicht en globaal iets van zijn werk, komen nu de bijzonderheden van dat werk aan bod. *'Wij zijn de besnijdenis'*, zegt Paulus in Fp3:3. Wij zijn in Hem 'besneden', met een geestelijke besnijdenis. Het is niet met handen verricht, de mens heeft er niets aan bijgedragen. Het houdt in dat 'het lichaam van het vlees' door God is 'uitgetrokken'. Dit betekent niet dat onze zonden zijn vergeven, maar dat de menselijke slechte natuur, het vlees is veroordeeld, weggedaan voor het aangezicht van God op het kruis. De mens uit Adam, de oude mens wordt door God benaderd als dood en verworpen. De 'besnijdenis van Christus' houdt in dat Hij de natuur die uit Adam is, in zijn eigen lichaam op het kruis heeft veroordeeld.

God heeft, doordat Hij zijn eigen Zoon in een gedaante gelijk aan het vlees van de zonde en voor de zonde heeft gezonden, de zonde in het vlees veroordeeld; Rm8:3

Alles wat dus uit die natuur voortkomt, hetzij wijsbegeerte, hetzij godsdienst, hetzij allerlei gedachten over het christendom, is voor God waardeloos en voor de groei van de gelovige schadelijk. Als wij door het geloof gaan zien hoe God de natuur van de mens onder het oordeel heeft geplaatst, dan haten wij deze natuur voortaan en alles wat daarmee te maken heeft (Joh.12:25; Jud.1:23b).

Vers 12

met Hem begraven in de doop. In Hem bent u ook mee opgewekt door het geloof in de werking van God, die Hem uit de doden heeft opgewekt.

God heeft de mens uit Adam veroordeeld op het kruis zegt vs11 (zie 2Kor.5:14), maar God heeft deze niet begraven want dat is iets dat wij zelf symbolisch moeten doen en dat in de doop. Wij geven in onze doop te kennen dat wij niets meer van de oude mens verwachten want deze begraven wij immers. De oude mens is door God met Christus 'meegekruisigd' (Rm6:6) en de nieuwe weet dat hij 'tot de dood' van Christus is gedoopt.

Of weet u niet, dat wij allen die tot Christus Jezus gedoopt zijn, tot zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop tot de dood, opdat, zoals Christus uit de doden is opgewekt door de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen. Rm6:3-4

Het evangelie hebben wij aangenomen en als antwoord bekeren wij ons en laten wij ons dopen. De doop *is* dus een begrafenis, hetzij symbolisch. Het is niet een belijdenis van iets dat wij hebben ontvangen, maar een startpunt, op aarde, van onze navolging van een verworpen en verheerlijkte Heer. De doop laat zien waar we uit zijn gestapt, de opwekking met Christus dat waar we zijn gekomen. In Hem zijn we dan ook opgewekt 'door het geloof' in de werking van God. Dit is weer iets dat God heeft gedaan. Hij heeft ons met Hem opgewekt zoals Hij Hem uit de doden heeft opgewekt. We zijn op een nieuw gebied.

Maar God, die rijk is aan barmhartigheid, heeft ons vanwege zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, toen ook wij dood waren in de overtredingen, levend gemaakt met Christus (uit genade bent u behouden), en heeft ons mee opgewekt en mee doen zitten in de hemelse gewesten in Christus Jezus, Ef2:4-6

Als wij met Hem opgewekt zijn, zijn wij niet meer van deze wereld en dus hebben wij niets meer te maken met dat wat de mens bedenkt en uitvoert op godsdienstig vlak in deze wereld. Ons Voorwerp van genegenheid is Christus en Hij is 'boven' (Zie Kol.3:1-3). De Heilige Geest kan hier niet aan de Kolossenzen het hoge onderwijs kwijt over het in Hem gezet zijn in de hemelse gewesten (Ef.2:6). Hij moest hen confronteren met hun eigen toestand en dus ook de waarheid praktisch maken, gericht op hun wandel. In de Efezebrief hadden de heiligen daar het niet nodig en dus is hun positie in Hem het onderwerp en zijn de vermaningen van een veel hogere orde dan hier.

Vers 13

En u, toen u dood was in de overtredingen en in de onbesnedenheid van uw vlees, u heeft Hij mee levend gemaakt met Hem, terwijl Hij ons alle overtredingen vergeven heeft;

De Kolossenzen worden eraan herinnerd dat ze ooit dood waren in hun overtredingen. Ze waren, net als wij vroeger, dood vanwege hun scheiding van God. Hun vlees was nog niet door henzelf geoordeeld. Maar God had hen levend gemaakt met Christus en al deze overtredingen vergeven. Wij delen in het leven van de Zoon, daar waar zonde en dood niet kunnen binnentreden. Alle overtredingen zijn vergeven want we hebben nu het leven in Christus. De Kolossenzen dwaalden weer van deze

waarheden af. Ze beseften alleen niet dat door weer te luisteren naar menselijke wijsbegeerte en het weer in te stellen van menselijke godsdienst, dezelfde overtredingen weer werden begaan.

Vers 14

de schuldbrief die tegen ons getuigde door zijn inzetten en die onze tegenstander was, heeft Hij uitgewist en die uit de weg geruimd door deze aan het kruis te nagelen.

God heeft op het kruis met alle vijanden afgerekend, zonde, overtredingen en ook de schuldbrief. Er was een schuldbrief die tegen de mens getuigde. Hier zegt Paulus 'ons' omdat deze schuldbrief, de wet, in eerste instantie tegen de Joden getuigde. Zij hadden immers driemaal gezegd bij het ontvangen van de wet op de Sinai: *'alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen'* (Ex.19:8; 24:3,7). De heidenen, en dat waren de Kolossenzen, waren immers formeel nooit onder de wet geweest (Rom.2:14). De inzetten, de wetten en bepalingen toonden aan dat de mens schuldig staat, Jood en heiden. De mens kan deze inzetten namelijk niet onderhouden vanwege de eigen zondige natuur.

Want wij weten dat de wet geestelijk is; maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Rom.7:14

Daarom was deze schuldbrief de tegenstander en aanklager van de mens uit Adam. Maar God heeft deze schuldbrief uitgewist en uit de weg geruimd door deze aan het kruis te nagelen. Het is dus des te tragisch dat de Kolossenzen deze inzetten weer gingen omarmen in hun dagelijkse leven. Door inzetten, regels en wetten weer in te voeren binnen het christendom wordt openlijk het fundamentele feit van de dood en opstanding van Christus ontkend en daarmee het wezen van het christendom zelf. Men veronderstelt hiermee namelijk dat de mens nog leeft in deze wereld i.p.v. dood en opgewekt is met Christus. Een ernstig feit!

Vers 15

En Hij heeft de overheden en de machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en door het kruis over hen getriomfeerd.

De Kolossenzen namen niet bewust afstand van Christus op deze manier, maar de vijand heeft hen misleid. De misleiders hadden uiteraard niet de wet gebracht als een regel voor het leven van de Kolossenzen (zoals bij de Galaten), maar stelden bijv. dat de besnijdenis een teken was van de genade (zoals men ook over de kinderdoop zegt). Hierin klinkt wel wijsheid, maar het is dwaasheid en pure misleiding. Daarom stelt Paulus dat deze overheden en machten ontwapend zijn. Zij hadden in de wet een aanklacht tegen de mens, maar in Christus is deze krachteloos gemaakt. De machten zijn openlijk tentoongesteld door God en Hij heeft door het kruis over hen getriomfeerd. De gelovige is volkomen bevrijd van de macht van de duivel en zijn demonen. De mens Christus Jezus toonde op dat kruis zijn volkomen gehoorzaamheid en daarmee was de weg vrij voor de nieuwe mens, terwijl de oude had afgedaan. Christus werd in de heerlijkheid opgenomen bij de Vader en alle gelovigen met Hem! Hiermee bleek dat de vijand geen enkele macht meer had over de gelovigen. Zij zijn onaantastbaar verbonden met Christus.

Vers 16

Laat dan niemand u oordelen inzake eten en drinken of op het punt van een feest of nieuwe maan of sabbatten,

De vijand gebruikt altijd mensen. Daarom: 'Laat niemand u oordelen'. De nadruk ligt op 'niemand', geen enkele individuele leraar of prediker. Eten en drinken, feesten, nieuwe maan, sabbatten, al deze zaken horen bij de oude mens in de wereld en niet bij de nieuwe die is verenigd met Christus in de heerlijkheid. Wat heeft Christus in de heerlijkheid nog van doen met de wet, feesten of de sabbat? Iedere gelovige die uiterlijke regels, wetten, gedragingen, dagen of rituelen navolgt, ontkent hiermee het werk en de persoon van Christus. Het grote gevaar binnen het christendom is nooit de openlijke ontkenning van Christus, *maar het toevoegen van bepaalde hulpmiddelen of gevoelens aan het geloof in Hem*. Vandaag vinden we binnen de evangelische wereld dat men de sabbat weer invoert als de dag waarop men samenkomt, evenals het weer vieren van Joodse feesten. Dit gevaar is groot en met het oog op deze brief zien we ook waarom. Het is zeer belangrijk om te zien dat God eer geeft aan de dag van de opstanding en de genade, de eerste dag van de week. Op de zondag komen gelovigen samen rondom de tafel van de Heer, een plaats die het Jodendom niet kent. Een teken dat gelovigen wegdrijven van Christus is dat men nonchalant wordt ten aanzien van deze dag.

Vers 17

die een schaduw zijn van wat zou komen, maar het lichaam is van Christus.

Al deze inzettingen, die vanuit het Oude Testament komen, hadden een doel. Ze wezen vooruit naar Christus. Het waren slechts schaduwen, beelden, typen van de Heer Jezus. De schaduwen zijn nu voorbij, het volle licht is in Christus openbaar geworden. Het 'lichaam', in de betekenis van 'de werkelijkheid', is van Christus. Hij is de Geest van alles als het ware. Iedere vorm van wet is weer het invoeren van een schaduwdienst en een afkeren van de werkelijkheid. Wij hebben de schaduwen in het Oude Testament niet om ze na te volgen, maar om de ware betekenis te leren begrijpen. Ze leren ons over Christus.